

उद

वङ्गुदोदरस्य निदानपूर्विका सम्प्राप्तिर्यथा,
“पद्मवालेः सहान्नेन भुङ्क्ते वंदायने गुदे ।
उदावर्त्तयति घाशो भिरान्नसंभूर्त्तमेन वा ॥
अपानो मार्गसंरोधाद्वात्त्रिं कुपितोऽनिलः ।
वर्त्तः पित्तकफान् रुद्धा जनयत्युदरं ततः” ॥

अस्य रूपाणि ।

“दृष्या-दाह-ज्वर-सुख-तानु-शोषोरसाद-कास-
श्रास-दौर्बल्यारोषकाविपाक-वर्त्तमूत्र-सङ्गा-
भ्रान-च्छर्द्दि-क्षवधु-शिरो हृन्नामि-गुदशूलान्यपि
चोदरं मूत्रान्तं स्थिरमरुणं नीलरात्रिशिरावनजं
सराजिकं वा प्रायो नाभ्युपरि गोपुच्छवदभिनि-
वर्त्तत इत्येतद् बङ्गुदोदरं विद्यात्” ॥

क्विदोदरस्य निदानपूर्विका सम्प्राप्तिर्यथा,
“शर्करा-दृक्काष्ठास्थि-कण्टकैरन्नसंयुतैः ।
भिद्येतान् यदा भुङ्क्ते भयव्यशनेन वा ।
इयात् पाकरसत्तेभ्यश्चिद्भेषः प्रखवद्वह्निः ।
पूरयन् गुदमन्नञ्च जनयत्युदरं ततः” ॥

अस्य रूपाणि ।

“इति तदधोनाभाः प्रायोऽभिनवर्त्तमानमुदको-
दरस्य च यथाबलञ्च दोषाणां रूपाणि दर्शयत्य-
पि चानुरः सलोहित-नील-पीत-पिच्छल-कुण्ठ-
गन्धामवर्त्त उपवेशते हिक्का-श्रास-कास-दृष्या-
प्रमेहा-रोषकाविपाक-दौर्बल्यपरीतञ्च भवत्येतत्
क्विदोदरं विद्यात्” ॥

जलोदरस्य निदानपूर्विका सम्प्राप्तिर्यथा,—
“स्नेहपीतस्य मन्दाग्नेः क्षीणस्यातिक्षयस्य वा ।
अत्यमुपानान्नेऽग्नौ मासतः क्षोभि संस्थितः ।
स्रोतःसु रुद्धमार्गेषु कपशोदकमूर्च्छितः ।
वर्द्धयेतां तदेवान्मु स्वस्थानाद्दुराय तौ” ॥

अस्य रूपाणि ।

“तस्य रूपाण्यनन्नकाङ्गापिपासा-गुदखाव-शूल-
श्रास-कास-दौर्बल्याण्यपि चोदरं नानावर्त्तरात्रि-
भिरासन्तमुदकपूर्णदृतिक्षोभसंश्रुणं भवत्येत-
दुदकोदरं विद्यात्” ॥

यथा साध्यत्वासाध्यत्वादिज्ञानं यथा,—

“तत्राचिरोत्पन्नमनुपद्रवमनुदकप्राप्तमुदरं त्वर-
माणाश्चित्सेदुपेक्षितानां क्षेपां दोषाः सस्थान-
दपठता अपरिपाकादद्वीभृताः सन्धीन् खोतांसि
शोप्लेदयन् खेदञ्च वाह्येषु खोतःसु प्रतिहत-
गतिस्तिर्यगवतिष्ठमानस्तदेवोदकमाप्यायति” ॥

तत्र पिच्छोत्पत्तौ मण्डलमुदरं गुरुस्तिमितमा-
कोचितमशब्दं मृदुस्पर्शमगतराशीकमाक्रान्तं
नाभ्यां सर्पतीति । ततोऽनन्तरं उदकप्रादुर्भावः ॥

तस्य रूपाणि कुक्षेरिमात्रदृष्टिः शिरान्तर्धा-
नगमनमुदकपूर्णदृतिसमक्षोभस्पर्शत्वञ्च ।

तदानुरमुपद्रवाः स्पृशन्ति कर्षतीसार-तमक-
दृष्या-श्रास-कास-हिक्का-दौर्बल्य-पार्श्वशूलारुचि-
खरभेद-मूत्रसङ्गादयस्तथाविधमचिकित्स्यं विद्या-
दिति ॥ भवति चात्र,—

“वातात्पित्तात् कफात् शीहैः सन्निपातान्तथोदकात् ।
परस्परं कृच्छवत्सुदरं भिषगादिश्रेत् ॥
पद्माद्भङ्गुदन्तुर्द्धं सन्नं जातोदकन्तथा ।

उद

प्रायो भवत्यभावाय किद्धान्तचोदरं दृश्याम्” ॥
“अथयः सर्वमन्मोत्यः श्वासो हिक्कारुचिः सट्ट ।
मूर्च्छाच्छर्द्दतिसारश्च निहन्त्युदरिणं नरम्” ॥
जललक्षणाभाह ।

“अशोथमरुणाभासं सशब्दं नातिभारिकम् ।
सदा गुडगुडायान्तं शिराजालगवाक्षितम् ॥
नाभिं विष्टभ्य पायो तु वेगं क्षत्वा प्रणश्यति ॥
हृन्नाभिवंक्षणाकटीगुदप्रत्येकशूलिनः ॥
कर्कशं रुजतो वातं नातिमन्दे च पावके ॥
मूत्रेऽल्पे संहते दोषे लालया विरेभे सुखे ॥
अजातोदकमित्येतैर्लिङ्गैर्विज्ञाय तत्त्वतः” ॥

अतःपरं वातजादिभेदेन चिकित्साविधानं यथा,
“उपक्रामेद्भिद्यगदोषबलकालविशेषवित् ।
वातोदरे बलवतः पूर्वं खेहैरुपाचरेत् ॥
स्त्रिधाय खेदिताङ्गाय दद्यात् खेहविरेचनम् ॥
हृते दोषे परिस्नानं वेष्टयेदासोदरम् ॥

तथास्थानवकाशत्वादायुर्नाभ्यापयेत् पुनः ।
दोषातिमात्रोपचयात् स्रोतसां सन्निरोधनात् ॥
सम्भवत्युदराण्येवं अतो नित्यं विशेषयेत् ।
युद्धं संख्ये च क्षीरं बलाद्यं पायेत्सु तम् ॥
प्राग्लेभ्यान्निर्वर्त्तञ्च बले लब्धे क्रमात् पयः ।
युषैरसर्वो मन्दास्त्रलवणैः रोधितानलम् ॥
सोदावर्त्तं पुनः स्त्रिधं स्त्रिधमास्थापयेन्नरम् ॥

स्फुरणाक्षेपसन्ध्यस्थिपार्श्वेऽष्टत्रिकास्थिषु ।
दीपान्नबद्धविज्ञातं रूद्धमप्यनुवासयेत् ॥
तीक्ष्णाद्योभागयुक्तः स्यान्निरूहो दाशमूलिकः ।
वातप्लास्रष्टैररुण्डतिलतेजानुवासनः ॥
अविरेचन्तु यं विद्याद्दुर्बलं स्थविरं शिशुम् ।
सुकुमारं प्रकृत्याल्पदोषं वाथोत्त्वणानिलम् ॥
तं भिषक् प्रमनैः सर्पिर्दोषमांसरसौदनैः ।

वस्यभङ्गानुवासञ्च क्षीरैरुपाचरेद्बुधः ॥ १ ॥

पित्तोदरे तु बलिनं पूर्वंमेव विरेचयेत् ।
दुर्बलन्वनुवास्यादौ शोधयेत् क्षीरवस्तिना ॥
सङ्घातबलकालान्नि पुनः स्त्रिधं विरेचयेत् ।
पयसा सत्रित्वल्लेनोसुक्कप्रदतेन वा ॥
श्रातलात्रायमाणाभ्यां श्रुतेनारवधेन वा ।
सकृपे वा समुत्रेण सवाते तिलसर्पिषा ॥
पुनः क्षीरप्रयोगञ्च वस्तिकर्मविरेचनम् ॥

क्रमेण ध्रुवमातिष्ठन् युक्तः पित्तोदरं जयेत् ॥
स्त्रिधं स्त्रिधं विशुद्धन्तु कफोदरिणमातुरम् ॥
संसर्जयेत् कटुद्वारयुक्तैः त्रैः कफापहैः ॥
गोमूत्रारिष्टपानैश्च चूर्णायस्कुतिमित्तथा ।
सचारैस्त्रिधापानैश्च समयेत्सु कफोदरम् ॥
सन्निपातोदरे सर्वान् यथोक्ताः कारयेत् क्रियाः ।
सोपद्रवन्तु निर्दलं प्रत्याख्येयं विज्ञानता ॥
उदावर्त्तगगनाहैर्दोषमोहदृष्टमाज्वरैः ।
गौरवारुचिकाठिनैश्चानिलादीन् यथाक्रमम् ॥

लिङ्गः शीहोदरान् दृष्ट्वा रक्तं वापि सलक्ष्णैः ।
चिकित्सां संप्रकुर्वति यथादोषं यथाबलम् ॥
खेहं खेदं विरेकञ्च निरूहमनुवासनम् ॥
समीक्ष्य कारयेद्वाहौ वामे वा व्यधयेत्शिराम् ॥
घटपलं वा पिबेत्सर्पिः पिप्यलीर्वा प्रयोजयेत् ॥

उद

सगुडामभयां वापि क्षारारिष्टाणांस्तथा ॥
रोहितकलतानान्तु काष्ठैका सामया जले ।
मूत्रे वा श्रुतमेतच्च सप्ररात्रस्थितं पिबेत् ॥
कामलागुल्ममेहार्शःक्षीहसर्वोदरक्रिमीन् ।
तद्वन्याञ्जाङ्गलरसैर्जीर्णं स्याच्च भोजनम् ॥

अधिकर्म च कुर्वति भिषरवातकफोत्त्वणैः ॥
पैत्तिके जीवनीयानि सर्पांश्चि क्षीरवस्तयः ॥
रक्तावसेकः संशुद्धिः क्षीरपानञ्च शस्यते ।
युषैर्मांसरसैश्चापि दीपनीयसमायुतैः ॥
लघून्यन्नानि संख्येयं भजेत् शीहोदरी नरः ॥
स्त्रिधाय बद्धोदरिण्ये मूत्रतीक्ष्णौषधान्वितम् ॥
सतैलवर्णं दद्यान्निरूहं सानुवासनम् ॥

परिखंसीनि चान्नानि तीक्ष्णञ्चैव विरेचनम् ।
उदावर्त्तहरं कर्म कार्यं वातघ्नमेव च ॥
क्विदोदरमृते खेदात् श्लेष्मोदरवदाचरेत् ॥
जातं जातं जलं खाद्यमेवं तत्पातयेद्भिद्यक्” ॥

अरिष्टलक्षणं यथा ।

“दृष्याकासज्वरार्त्तन्तु क्षीणमांसान्निभोजनम् ।
वर्जयेत् श्वासिनं तद्वत् शूलिनं दुर्बलेन्द्रियम्” ॥
“द्रवैश्चोदकादिभ्यो नियच्छेदनुपूर्वशः ।
सर्वमेवोदरं प्रायो दोषसंघातजं मतम् ।
तस्मान्निदोषशमनीं क्रियां सवधु कारयेत्” ॥

पथ्यनियमो यथा :

“दोषैः कुक्षौ हि संपूर्णैर् वज्रमन्दत्वच्छक्ति ।
तस्माद्भोज्यानि योज्यानि दीपनानि लघूनि च ॥
रक्तशालीन् यवान् मुद्गान् आङ्गुलांश्च मृगहिजान् ।
पयोमूत्रासवारिष्टान्मधुश्रीधूमस्तथा सुराम् ॥
यवाग्नोदनं वापि युषैरद्याद्रसैरपि ।
मन्दास्त्रैश्चकटुभिर्धुञ्च मूत्रोपसाधितैः” ॥

अपथ्यानि यथा ।

“शौदकानुपजं मांसं शार्कं पिष्टकृतं तिलान् ।
व्यायामाध्वदिवास्त्रं यानयान्च वर्जयेत् ॥
तथोष्णवणान्स्नानि विदाहोनि गुरुञ्च च ।
नाद्यादन्नानि जठरी तोषपानञ्च वर्जयेत्” ॥

वातजादिभेदेन तत्रापाननियमो यथा ।

“वातोदरी पिबेत्तत्रं पिप्यलीलवणान्वितम् ।
शर्करामधुकोषेतं स्नादु पित्तोदरी पिबेत् ॥
यमानीसैन्धवात्राजीव्योषयुक्तं कफोदरी ।
पिबेन्मधुयुतं तत्रं व्यक्तासं नातिपेक्षवम् ॥
मधुतैलवचाशुण्ठीश्राताङ्गाकुष्ठसैन्धवैः ।
युक्तं शीहोदराघातं सथोषन्तु दकोदरी ॥
बद्धोदरी तु हृद्युषायवायत्राजीसैन्धवैः ।
पिबेच्छिद्रोदरी तत्रं पिप्यलीक्षीरसंयुतम् ॥

“देवदारुपलाशार्कं हस्तिपिप्यलीशिशुक्रैः ।
साश्वगन्धैः सगोमूत्रैः प्रदिह्यादुदरं समैः ॥
पलाशं कसुणं रास्ना तदत्यक्तावसेचयेत् ।
मूत्राण्युदुदरिणां सेके पाने च योजयेत् ॥
रूक्षाणां बद्धवातानां तथा संशोधनार्थिनाम् ।
दीपनीयानि सर्पांश्चि जठरप्लानि वक्ष्यते ॥
पिप्यलीपिप्यलीमूलकव्यचित्रकनागरैः ।
सदाहैरुद्धपलिकैर्दिःप्रस्थं सर्पिषः पचेत् ॥
कल्कोर्दिपद्मूलस्य तुलाईस्य रसेन च ॥